

משנה - קנים - עיקר תוי"ט

[פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#)

[פרק א](#)

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#)

[פרק ב](#)

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ה](#)

[פרק ג](#)

[משנה א](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

[א](#)

[פרק](#)

[פרק א - משנה א](#)

[א](#) שאין במזבח פי אם שני מקומות. תוספות: [ב](#) ובמצוי פלוגתא
במעילה דף ח'. דאיכא למאן דאמר דלא מעב. מפרש: [ג](#) קנים. קו קרוי
שתי תורים או שני בני יונה. פרידה קרויה יונה אחת או תור אחד. מפרש:
[ד](#) קנים. הקו"ף בחירי"ק, כמו חץ חצים. וקו צפור שבפת"ח, מפני

הסמיכות: {ה} הרמב"ם. וגם כן שאינו מפרש בתורה. וכתב עוד הרמב"ם, ומה שאמרנו שהחובה אהד עולה ואחד חטאת הרי הוא כפי עקר החיוב הראשון. ואם כבר הקריב מקצת קרבנותיו עד שיהיה האיש הזה דרך משל יש עליו עשרים עולות ועשר חטאות כלן חובה, או בהפך, ולפיכך אמר במסכת זו מנין חטאות שבחובה ומנין עולות שבחובה, ולא אמר חצי חובה:

פרק א - משנה ב

{ו} ימותו כו'. דבכל אחד איכא לספוקי שפא עולה ופסולה למטה, או שפא חטאת ופסולה למעלה. רש"י: {ז} ונדבה דנקט, ולא נקט חטאת מעטת בחובה עולה מעטת בחובה, משום דקתני בסיפא אבל חובה שנתערבה זו בזו, להכי נקט נדבה. מפרש:

פרק א - משנה ג

{ח} לזו כו'. נתן דגמאות לכל המסכתא בקרבנות הנשים, לפי שהן יותר חיבות בקנים, מפני שחיבות בהן כמו שחיבים האנשים, ומוסיף על האנשים יולדות, וגם כן שהזיבות מצוי הרבה בנשים יותר ממה שהוא מצוי באנשים כמו שהוא מפרסם ונגלה לעין. הרמב"ם: {ט} מחצה פשר. אף על גב דאפשר שמקריב משל שתי נשים, הרי יכול להקריב לשם מי שהוא, ואנן לא קימינן אלא בפרידות גופיהו כמה כשרים וכמה פסולין מצד עצמן. ועין בסוף פרקו. וכל זה בכהו נמלך כדתנו בריש פרק ג':

פרק א - משנה ד

{י} דאי אין ברה, איכא למימר כל קו רחל הקריב למעלה, וכל קו לאה הקריב למטה, והקריב עולה למטה וחטאת למעלה כו', וקא משמע לן כדרב חסדא דאמר אין הקנים מתפרשות אלא או בלקיחת בעלים או

בְּעֵשִׂית כֹּהֵן, דְּכָתִיב [ויקרא יב] וְלָקַח וְגו' אֶחָד לְעוֹלָה וְאֶחָד לְחֻטָּאת, וְכָתִיב [שם טו] וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת הָאֶחָד חֻטָּאת וְאֶת הָאֶחָד עוֹלָה. וְעַיִן תוֹסֵפוֹת יוֹם טוֹב:

ב

פרק

פרק ב - משנה א

[א] מִפְּרֵשׁ. וְקָצַת קֶשֶׁה, דְּלָפִי זֶה רִישָׁא נְקֻט סְתוּמָה בְּלָאוּ דְּוֹקָא, וּבִסְיַפָּא פֶּרַח לְבִין הַקְּרִבוֹת אִי אֶפְשָׁר לְפָרֵשׁ אֶלְא דְּוֹקָא סְתוּמָה. וְהַתּוֹסְפוֹת כְּתוּבוֹ קֹן סְתוּמָה הוּא הַדִּין בְּקֹן מִפְּרֵשׁ הוּי דִּין זֶה, אֶלְא מְשׁוּם דְּבִסְיַפָּא קְאָמַר פֶּרַח כּוּי, דְּדוֹקָא פְּרִידָה שֶׁל קֹן סְתוּמָה שְׁפָרְחָה וְנִתְעַרְבָה לְבִין הַקְּרִבוֹת, אֲבָל פְּרִידָה הַמִּפְּרֵשֶׁת לְעוֹלָה שְׁפָרְחָה בֵּין שְׁאָר קִנְיָן אֵינּוּ יָכוֹל לְהַקְרִיב אֶלְא כְּמִנְיָן עוֹלוֹת שְׁבִקְנִים שְׁפָרַח לְשָׁם, כְּדָאֻמַּר סוּף פֶּרַק קָמָא. וְעַיִן תּוֹסְפוֹת יוֹם טוֹב: **[ב]** הַמֵּתוֹת. לְהַכִּי קְאָמַר בֵּין חֻטָּאוֹת הַמֵּתוֹת, דְּאֵלוּ נִתְעַרְבָה בֵּין חֻטָּאוֹת חֵיּוֹת וְהִנְדָּה חֻטָּאוֹת דִּידִידָה נִינְהוּ, מְצִי לְמַסָּב חַד מִנֵּיהוּ וְעֵבִיד לִיה זֹוג לְהָא, וְהָא דְלָא נִתְעַרְבַּ הוּא קָרִי לִיה עוֹלָה. גְּלִיוֹן רִשְׁיִי:

פרק ב - משנה ב

[ג] תִּימָה, כִּיּוֹן דְּבִסְתוּמוֹת אֲיָרִינָן וּלְכָל אֲשֶׁה שְׁנֵי קִנְיָם, נִמְצָאוּ שְׁתֵּי חֻטָּאוֹת הוּן בְּאֵלוּ הַשְּׁנֵי קִנְיָם וְכִדִּין הוּא שְׁהַקְרִיב שְׁתֵּי חֻטָּאוֹת, וְלֹא שְׁבָאוּ מִקֹּן אֶחָד אֶלְא מִשְׁנֵי קִנְיָם. וּבְהַמְפָּרֵשׁ לִיתָא לְהָאִי אִי נָמִי. וַיֵּשׁ לְיִשָּׁב וּלְהַגִּיחַ שְׁצָרִיד לֹאֻמַּר וְנִמְצָאוּ שְׁלֹשׁ חֻטָּאוֹת מִשְׁנֵי קִנְיָן, וְהַכִּי קְאָמַר, אִי נָמִי אִם יַעֲשֶׂה אֶחָד חֻטָּאת וְאֶחָד עוֹלָה שׁוּב לֹא יִקְרִיב הַשְּׁלִישִׁי דְּחִישִׁינָן כּוּי, וְנִמְצָאוּ שְׁלֹשׁ חֻטָּאוֹת מִשְׁנֵי קִנְיָן, וְהַכִּי נָמִי מְצִי לְאַסְבּוּרָה בְּשִׁלְשׁ עוֹלוֹת: **[ד]** שְׁאֶפְלוּ כּוּי. שְׁאֶפְלוּ מְעַרְבוֹת כָּל הַשְּׁמֵנָה פְּרִידִין שְׁבָאֲרַבְעָה הַקִּנְיָן יַחַד, אִין פְּחוֹת מִשְׁנֵינִים. פְּרוּשׁ, שְׁנֵי קִנְיָן כְּשֵׁרִים בְּהוֹן שְׁתֵּי עוֹלוֹת וּשְׁתֵּי חֻטָּאוֹת. אֲבָל שְׁלֹשׁ חֻטָּאוֹת וְשִׁלְשׁ עוֹלוֹת, לֹא מְצִי עֵבִיד, דְּדִלְמָא עֵבִיד לְהוּ מִשְׁנֵי

קנין של אשה אחת שהו שתי חטאות ושתי עולות. מפרש:

פרק ב - משנה ג

ה אָבֵל אֵין לְפָרֵשׁ לֹא הִפְסִידָה כָּלוּם וַיִּקְרִיבוּ בָּהּ שֶׁבַע חֲטָאוֹת וְשֶׁבַע עוֹלוֹת דְּמָצִי עֶבֶד לֵהוּ כִּינּוּ דְבִקְנִין אַחֲרִים אֵין בָּהֶם כָּלוּם וְאוֹתָן שֶׁלֹּשׁ שָׁנֹת עָרְבוּ בָּהּ מֵאַחֲרִים רְאוּיִין הֵם לְהִקְרִיב כָּלֵם בֵּין עוֹלוֹת בֵּין חֲטָאוֹת, שֶׁכָּל פֶּעַם שֶׁבָּא לָהּ אֶחָד הָיָה בָּא מִמָּקוֹם שֶׁרְאוּי לְהִקְרִיב בֵּין עוֹלָה בֵּין חֲטָאת, דְּאֵין זֶה הַלְשׁוֹן, דְּהִנּוּה לִיָּה לְמִימַר נִכְשָׁרָה [נִשְׁפָּרָה] שְׁבִיעִית בְּפְרִיחָה שְׁלִישִׁית, שְׁעַל יְדֵי פְרִיחָה שְׁלִישִׁית הִכְשָׁרוּ כָּל הַקְּנִין שֶׁבְּשִׁבְעִית, אֶלָּא הַלְשׁוֹן מְשֻׁמֵּע לֹא הִפְסִידָה כָּלוּם בְּזֹאת הַפְּרִיחָה שְׁלִישִׁית. מְפָרֵשׁ:

פרק ב - משנה ה

ו כִּן כָּתְבוּ הַרְמְבַ"ם וְהַמְּפָרֵשׁ. וְהוּהוּ מְצִי לְמִימַר דְּיָמוּתוּ מִפְּנֵי שֶׁפָּרַח בְּהוּ מִבֵּין הַמְּתוֹת: **ז** שֶׁפָּרַח כּו'. שֶׁפָּרַח לְצַד זֶה שֶׁשָּׁם הַחֲטָאוֹת אוֹ הָעוֹלוֹת וּפָרַח מִשָּׁם לְקֶצֶה הָאֲחֵר, הָרִי כָּבֵר הָיָה תַעֲרֹבֶת הַחֲטָאת בְּעוֹלָה, וּלְפִיכֹךְ כָּלֵם יָמוּתוּ כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר בְּתַחֲלַת הַמְּסַכָּת. הַרְמְבַ"ם. וְהַרְ"ב וְהַמְּפָרֵשׁ נִרְאֶה דְלֹא גָרְסִי אוֹ שֶׁפָּרַח: **ח** עֵין פֶּרֶק י' דְּזִבְחִים מְשֻׁנָּה ד'. וְעֵין תּוֹסֵפוֹת יוֹם טוֹב: **ט** יָבִיאוּ כּו'. דְּשַׁעְבוּדָא דְּאוֹרִיתָא. וּמְשׁוּם הָכִי אֶפְלוּ לֹא הַפְּרִישְׁתּוּ מַחֲיִים. גְּמָרָא:

פרק ג - משנה א

[א] וכן כתב המפרש. ומשום משנה ג' הוא דנקטי הכי. דהא הכא בסתומה
אין קימינו: **[ב]** ויעשו כמו שכתב הר"ב בסוף מתניתין. וכליה פרקין
כמאן דאמר בעלי חיים אין נדחין, ומשום הכי כי אקריב ארצי:

פרק ג - משנה ג

[ג] רוצה לומר שתי פרידות שהאחת חטאת ואחת לעולה:

פרק ג - משנה ד

[ד] ומיהו כי אקריב בסתמא, כל אחת עלתה למי שהיא כו'. ומשום הכי
משפחת להו מחצה כשר ומחצה פסול כדתנינו. וכתבו התוספות דלא הוה
צריך למתני אלא סתומה ומפרשת, דבחטאת ועולה אין מרויח כלום:

פרק ג - משנה ה

[ה] מפרש. ורוצה לומר שמה זוהי אותה המערבת שכבר נקבעה לחטאת:
[ו] כלומר, אחר שהקריב שתי חטאות מהתערבות שוב לא יוכל להקריב
עוד חטאת על דעת שהיא זו שנתערבה, דשמה זו היא עולה הנשארת,
דהואיל ונקרבו שתי חטאות מן התערבות הרי הקבעה השלישית לעולה
ושמה זו היא, ולא היא אותה החטאת שנתערבה: **[ז]** ויהיה פי שנים
בחובה, שיש בחובה כפלים עולות כנגד החטאות: **[ח]** רצונו לומר, גם
שתיקה, ואפלו אחת מהן לא: **[ט]** רצונו לומר, שתיים ביחד אינו יכול
להקריב, אבל אחת מקריב. ועין תוספות יום טוב:

פרק ג - משנה ו

י כְּסָבוֹר שְׁנֵי הַקְּנִיּוֹן חוֹבָה עָלֶיהָ שְׁמָא יוֹלְדֵת בְּזוֹב הֵיִתָּה וְהִזְקָקָה לְקוֹן לִידָה וְקוֹן זִיבָה. רש"י: **יא** וְכֵן לְכָל הַחֲטָאוֹת דְּמִתְנִיתִין הַבְּאוֹת עַל הַסֵּפֶק: **יב** הַרְמַב"ס לֹא כָּתַב שְׁקִבְעָה לְחוּבָתָהּ. וְדו"ק: **יג** לְרַבּוּתָא פְּתַב בְּ, דְלֹא תִימָא דְמַכְּל מִיִן הַקְּרִיב עוֹלָה אַחַת כּוֹי, קָא מְשַׁמַּע לֹן דְּלֹא, דְּהָא בְּפִרְשָׁה וְקִבְעָה מִיִּרֵי: **יד** לָאו דְּוָקָא. דִּיכּוּלָּה לְהַבִּיא שְׁתֵּי פְּרִידוֹת מְאִיזָה מִיִן שְׁתַּרְצָה אַחַת חֲטָאת וְאַחַת עוֹלָה, וְכִמּוֹ שְׁפַתְבְּתֵי בְּסַמוּךְ. וְכֵן פְּתַב הַרְמַב"ס: **טו** מְאִיזָה מִיִן שְׁיִהְיָה לְהוֹסִיף עַל כְּבֶשׂ לְעוֹלָה דְּעֵשִׂירוֹת, הוֹאִיל וְחוּבָתָהּ גַּם בְּן קְבוּעָה וְהִיא לֹא יִדְעָה מְאִיזָה מִיִן. הַרְמַב"ס. וְבֵן עֲזָאֵי מְסַתְּפִק עוֹד בְּאִיזָה מִיִן קְבוּעָה עִם הַכְּבֶשׂ, וְלִכְךָ אָמַר שְׁתֵּי, וְרוּצָה לֹמַר תּוֹר וְבֵן יוֹנָה. וְעַיִן תּוֹסְפוֹת יוֹם טוֹב שְׁהָאֲרִיךְ בְּפִרוּשׁ הַרְמַב"ס הַרְבֵּה, וְתַפְס עֶקֶר לְפִרוּשׁ רש"י בְּזַבְּחִים דְּף ס"ז. דּוֹק בְּהֵם אִם בְּעַל נֶפֶשׁ אֲתָה: **טז** רש"י. וְלְרַבּוּתָא נְקֻטֵי מְנִיִן הַמְּרַבָּה אֶף עַל גַּב דְּהֵנוּ לְבֹן עֲזָאֵי. אָבֵל הֵיִו יְכוּלִים לְפָרֵשׁ אֲלִיבָא דְתַנָּא קַמָּא, וְשִׁלַּשׁ לְחוּבָתָהּ, וְהוּוּ מִמֶּשׁ שְׁבַע: **יז** דְּאֵי חֲצוּצְרוֹת מִמֶּשׁ, הָא תְּנִן בְּסוּף תְּמִיד וְשְׁתֵּי חֲצוּצְרוֹת שְׁל כְּסָף בְּיָדָם. עוֹד יֵשׁ לֹמַר, דְּהֵהִיא דְתְּמִיד שְׁל כְּהֲנִים וְהֵי דְהִכָּא שְׁל לְוִיִּים לְכֵלֵי שִׁיר, וְשְׁנֵי מִינֵי חֲצוּצְרוֹת הֵיִו. תּוֹסְפוֹת: **יח** בְּנֵי כּוֹי. מַעֲיִם הַדְּקִים. כְּמוֹ הַדְּרָא דְכְּנֵתָא. וְעַיִן תּוֹסְפוֹת יוֹם טוֹב: **יט** שְׁבִשְׁעָה שְׁהוֹן מְזַקִּינִין וְנַחְלָשִׁים וְיִפְסִיד גּוּפָם, תַּרְבָּה חֲכָמְתָם וְיִתְחַזַּק שְׁכָלָם וְיִוְסִיפוּ שְׁלֵמוֹת. הַרְמַב"ס: